

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 11C/261/2009
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8109232760
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Wildeová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2019:8109232760.20

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Ivetou Wildeovou v spore žalobcu: D. R. - R., J. J. R. H., C. XX, zastúpený: JUDr. Ivan Jurčišin, advokát, so sídlom v Košiciach, Mlynská 26, p r o t i žalovaným: 1. E. Š., F.. XX.X.XXXX, T. H., R. XXXX/XX, 2. D. H., F.. XX.X.XXXX, T. H., R. XX, 3. C.. E.. P. P., F.. XX.X.XXXX, T. S., V. XX, XXXX V. I. C. Q. a 4. O.. D. Q., F.. XX.XX.XXXX, T. H., R. XX, zastúpený: JUDr. Konštantín Vaľo, advokát, so sídlom v Prešove, Konštantínova 3, o vydanie bezdôvodného obohatenia a prísl., taktó

rozhodol:

I. Žalovaný v 3. rade je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 924,89 Eur s úrokmi z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 924,89 Eur od 12.3.2018 do zaplataenia v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobu v prevyšujúcej časti z a m i e t a .

III. Žalovaní v 1.až 4. rade n e m a j ú nárok na náhradu trov konania a žalobcovi súd nárok na náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca žalobou zo dňa 26.2.1999 sa domáhal vydania bezdôvodného obohatenia za užívanie garáží za obdobie od 1.3.1997 do 28.2.1999 a do budúca vo výške 12 950 Sk ročne. V žalobe uviedol, že je výlučným vlastníkom nehnuteľnosti súpisné č. XXXX na parcelách č. KN XXX, č. KN XXXX a XXXX/X, zapísaným na LV č. XXXX, kat. úz. H., v ktorej sú umiestnené garáže užívané žalovanými bez právneho titulu, každá o výmere 18,50 m². Žiadal preto o zaplataenie bezdôvodného obohatenia vo výške 600 Sk / m² / rok a podiel z poplatku za dodávku tepla a elektrickej energie 100 Sk / m².

2. Písomným podaním zo dňa 20.4.2009 zmenil žalobu vzhľadom aj na ustálenie len spoluvlastníckeho podielu žalobcu k predmetnej nehnuteľnosti v konaní vedenom na tomto súde pod sp. zn. 9C 80/1997, na základe ktorého jeho podiel činí len 11/20 tak, že sa domáhal vydania bezdôvodného obohatenia len vo výške 10,95 Eur / m² / rok a tento nárok žiadal priznať za obdobie od 1.3.1997 do 28.2.2009 ročne po 202,65 Eur. Súd túto zmenu žaloby a čiastočné späťvzatie ohľadom podielu z energií pripustil uznesením č. k. 11C 56/1999 - 122 zo dňa 27.5.2009.

3. Pôvodne bola žalovaná aj E. D.. Tá počas celého sporu bola pasívna a nezúčastňovala sa ani pojednávaní. Súd už raz vo veci rozhodol a to rozsudkom č.k. 11C/261/2009-324 zo dňa 14.10.2015 tak, že zaviazal všetkých žalovaných zaplatiť žalobcovi a to každý z nich sumu 2.431,80 Eur s úrokmi z omeškania 9,25% ročne od konkrétnych dátumov do zaplataenia v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Ohľadom náhrady trov konania uviedol, že o tomto nároku rozhodne v lehote 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

4. Zo spomínaného rozsudku vyplýva, že súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, výpisom z LV č. XXXX, kat. úz. H., znaleckým posudkom O. E. G. Č. XXX/XXXX a jeho odborným posudkom, výpoveďami zmluvy o nájme zo dňa XX.XX.XXXX s doručenkami, znaleckými posudkami č. 6/2011 O. E. C. a č. XXX/XXXX Ústavu súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline, rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 8Co 96/2007 - 400 zo dňa 7.1.2008, spismi tohto súdu sp. zn. 14C 47/1997 a sp. zn. 17C 266/2009, spisom sp. zn. 26D 84/2005, osvedčením o dedičstve JUDr. Jána Marušina sp. zn. 26D 1015/2004, Dnot 136/2004 zo dňa 16.7.2004, ako aj ďalším spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav:

5. Žalobca bol v minulosti zapísaný ako výlučný vlastník budovy súpisné č. XXXX, stojacej na parcele č. KN XXXX zapísanej na LV č. XXXX, kat. úz. H., a to na základe kúpnej zmluvy R. XXXX/XX. V tejto budove sa nachádzajú garáže, ktoré boli v žalovanom období (od 1.3.1997 do 28.2.2009) užívané žalovanými, ktorí ich nadobudli v 70. až 80. rokoch pridelením od bývalého MsNV v Prešove.

6. V konaní vedenom na tomto súde pod sp. zn. 9C 80/1997 sa riešila otázka platnosti kúpnej zmluvy R. na návrh niektorých užívateľov garáží, ktorí podali žalobu proti účastníkom spomínanej kúpnej zmluvy, t. j. žalobcovi, Mestu Prešov a správcovi konkurznej podstaty úpadcu Vukov Prešov. Z príslušného rozsudku vyplýva, že žalobca ako kupujúci dňa 22.10.1996 uzatvoril kúpnu zmluvu s Mestom Prešov a Vukovom, a. s. Prešov na prevod nehnuteľnosti, zapísanej na LV č. XXXX, budova súpisné č. XXXX a príslušné parcely, pričom mesto bolo spoluvlastníkom v podiele 9/20 a obchodná spoločnosť v podiele 11/20. Súd prvého stupňa rozsudkom č. k. 9C 80/1997 - 356 zo dňa 12.2.2007 žalobe o neplatnosť tejto kúpnej zmluvy vyhovel, pokiaľ išlo o prevod budovy súpisné č. XXXX, ale Krajský súd v Prešove v rozsudku 8Co 96/2007 - 400 zo dňa 7.1.2008 potvrdil prvostupňový rozsudok len v časti týkajúcej sa prevodu medzi Mestom Prešov a žalobcom, ale vyhovel žalobe len niektorých žalobcov ako nájomcov garáží, ktorí požiadali o ich odkúpenie. Z uvedeného rozsudku, ktorý sa nachádza v pripojenom spise sp. zn. 14C 47/1997 na č. l. 236 vyplýva aj výška podielov predávajúcich, teda 9/20 Mesto Prešov a Vukov Prešov, a. s. boli vlastníkom podielu 11/20. V dôsledku tohto rozsudku teda podiel žalobcu k predmetnej budove činí, a aj v minulosti predstavoval len 11/20, keďže čiastočnú neplatnosť zmluvy súd posúdil pre rozpor so zákonom, čo spôsobilo jej absolútnu neplatnosť ex tunc.

7. Žalobca ako väčšinový spoluvlastník predmetnej budovy podal všetkým žalovaným výpovede z nájmu garáží listami z 15.11.1996. Táto výpoveď bola doručená aj manželovi pôvodnej žalovanej E. D.L. a to l. D. dňa 18.11.1996.

8. Na výšku bezdôvodného obohatenia, ktoré má predstavovať primerané a obvyklé nájomné, čo je odbornou otázkou, súd ustanovil znalcov z odvetvia odhadu nehnuteľnosti. Znalec Ing. C. P. vo svojom znaleckom posudku č. 81/2010 mal za úlohu ustáliť primerané a obvyklé nájomné za garáže užívané žalovanými za obdobie od 1.3.1997 do 28.2.2009. Znalec pritom použil vzorec podľa prílohy č. 3 vyhlášky č. 492/2004 Z. z., vychádzal zo všeobecnej hodnoty garáží za roky 1997 až 2003 okolo 4 000 Eur a za ďalšie obdobie 4 350 Eur. Primerané a obvyklé nájomné potom vypočítal za žalované obdobie vo výške 5 062,92 Eur.

9. Žalobca nesúhlasil s týmto znaleckým posudkom, ktorému vytýkal to, že pri výške nájomného nebolo zohľadnené aj užívanie prístupovej komunikácie do garáží, ktorá taktiež patrí žalobcovi.

10. Žalovaný v 4. rade vyslovil názor, že sporné priestory nemôžu byť považované za garáže, ale len za tzv. parkovacie stojiská, keďže sú úzke. Sú súčasťou inej stavby a aj to by malo byť v posudku zohľadnené.

11. Žalovaní v 1. a 2. rade mali výhrady voči výške nadobúdacej hodnoty garáže v minulosti, ktorú znalec stanovil na 4 000 Eur a nesúhlasili ani s použitím aktuálnej vyhlášky č. 492/2004 Z. z.

12. Na žiadosť žalovaných bol následne pribrán znalec Ing. E. C., ktorý mal vypracovať kontrolný posudok k posudku Ing. P.. Tento znalec použil pre stanovenie obvyklého nájomného porovnávaciu metódu, použil nájomnú zmluvu zo dňa 19.10.1997 medzi žalobcom a H. E., Zásady určenia výšky nájomného a dohodu o zmene nájomnej zmluvy. Následne vypočítal primerané a obvyklé nájomné za žalované obdobie na sumu 3 549,69 Eur.

13. Ani s týmto posudkom žalobca nesúhlasil, výhrady voči nemu mal aj pôvodný žalovaný v 1.rade a preto v poradí tretí znalecký posudok vypracoval Ústav súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline, ktorý taktiež považoval za najobjektívnejšiu porovnávaciu metódu s využitím aspoň troch porovnateľných objektov. Vychádzal zo zverejnených ponúk na nájom v prešovskom Večerníku a konkrétne ponuky aj špecifikoval. Použil tiež hodnotiace kritériá, a to atraktivitu polohy, konštrukčné vyhotovenie a dispozičné riešenie so zabezpečením stavby. Obvyklé nájomné za jednu garáž o výmere 18,5 m² ustálil za obdobie od 1.3.1997 do 28.2.2009 na 4 896,40 Eur. Ústav v posudku zdôraznil, že vzorec pre výpočet nájmu pozemku v prílohe č. 3 vyhlášky č. 492/2004 Z. z. nie je možné použiť pre výpočet nájmu stavby, ako to vykonal znalec Ing. P.. K námietkam žalovaného v 4. rade zdôraznil, že účel a spôsob využitia priestorov je zrejмый z rozhodnutí MsNV v Prešove, ktorým boli prideľované do užívania jednotlivé garáže. Dispozičné požiadavky garáží podľa STN 736058 pre minimálny rozmer 2,85 m boli splnené. ÚSI vyslovil záver o nie vhodných metódach použitých predchádzajúcimi znalcami, keďže vzorec použitý Ing. P. možno použiť len pri nájme pozemkov a znalec C. nie vhodne vykonal prepočet podľa úrokovej miery Európskej centrálnej banky.

14. Súd po tomto dokazovaní vyhovel žalobe s poukazom na § 451 a násl. Občianskeho zákonníka. Poukázal aj na § § 10 a 12 zákona č. 116/1990 Zb. o nájme a podnájme nebytových priestorov, ako aj na § 139 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 710 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Mal za preukázané, že všetkým žalovaným bola doručená výpoveď z nájmu garáže v roku 1996 a keďže ju nenapadli žalobou na súde, nájomný pomer bol ukončený 28.2.1997. Uviedol, že jedna z garáží bola v spoločnom nájme manželov I. a E. D., po úmrtí I. D. (XX.X.XXXX) došlo zo zákona k zániku tohto spoločného nájmu a nájomcom zostal pozostalý manžel, teda E. D..

15. Súd sa zaoberal aj tým, či výpoveď z nájmu dal oprávnený subjekt a keďže žalobca sa v dôsledku záverov z konania 9C/80/1997 stal síce len podielovým spoluvlastníkom budovy, bol však jej majoritným spoluvlastníkom (podiel 11/20) a preto s poukazom na § 139 ods. 2 Občianskeho zákonníka mohol podať výpoveď z nájmu.

16. Za preukázané mal súd aj to, že po ukončení nájmu 28.2.1998 žalovaní užívali sporné garáže a preto vzniklo im bezdôvodné obohatenie vo výške primeraného a obvyklého nájomného podľa trhových podmienok. Pri stanovení jeho výšky súd vychádzal zo znaleckého posudku Ústavu súdneho inžinierstva, podľa ktorého nájomné za žalované obdobie je 4.896,40 Eur, za podiel 11/20 je to suma 2.693,02 Eur a preto žalobe, ktorou sa žalobca domáhal zaplata sumu po 2.431,80 Eur od každého žalovaného, vyhovel.

17. Voči tomuto rozsudku sa okrem iných odvolala aj žalovaná E. D. s tým, že si nepamätá dokedy parkovali v predmetnej garáži, po doručení výpovede z nájmu jej manžel tvrdil, že s vozidlom parkuje pri bloku. Vyslovila názor, že dôkazné bremeno je na žalobcovi, aby preukázal, že v žalovanom období užívala ona s manželom predmetnú garáž.

18. Krajský súd v Prešove rozsudkom 5Co/140/2017-432 zo dňa 13.12.2018 potvrdil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie okrem výroku voči pôvodne žalovanej v 4.rade E. D. a výroku o náhrade trov konania. Rozsudok voči žalovanej bol zrušený len z dôvodu jej úmrtia, ku ktorému došlo v priebehu odvolacieho konania dňa 24.12.2017. Odvolací súd zároveň rozhodol aj o pokračovaní v konaní s dedičom žalovanej - Dr. med. P. P.. Potvrdil pritom správnosť rozsudku a záverov prvoinštančného súdu. Vo vzťahu k odvolacím námietkam žalovanej E. D. odvolací súd poukázal aj na konanie v spore 17C/111/1997, v ktorom žalobca sa domáhal vypratania garáže voči I. D., po jeho smrti do daného konania vstúpila E. D. a konanie voči nej bolo vylúčené na samostatné konanie, ktoré sa viedlo pod sp. zn. 17C/266/2009. V ňom bolo zistené, že až 18.2.2010 došlo k vyprataniu tejto garáže zo strany žalovanej a odovzdaniu kľúčov žalobcovi a preto následne žalobca zoberal žalobu späť.

19. E. D. zomrela XX.XX.XXXX. Zo spisu tohto súdu 35D/1218/17 súd zistil, že majetok poručiiteľky zdedil jej vnuk - žalovaný v 3.rade. Z uznesenia 35D/1218/2017-26 Dnot 68/2018 zo dňa 26.3.2018 pritom vyplýva, že žalovaný v 3.rade zdedil len zostatok na konkrétnom účte poručiiteľky vo výške 2.091,49 Eur.

20. Žalovaný v 3.rade na doručenie rozsudku odvolacieho súdu reagoval tým, že žije v Rakúsku, k predmetu sporu sa vyjadriť nevie a ak by o tom vedel, dedičstvo by odmietol. V ďalšom podaní uviedol, že

z dedičstva uhradil pohrebné náklady vo výške 1.227,4 Eur a doložil k tomu doklady. Išlo o pokladničný doklad a faktúru z 29.12.2017 na náklady smútočného obradu vo výške 388 Eur, faktúru Petit Pressu a.s. z 27.12.2017 za smútočné oznámenia 153,60 Eur, príjmový pokladničný doklad obce Kapušany z 27.12.2017 za pohrebné poplatky 42 Eur a napokon náklady na rakvu s príslušenstvom vo výške 583 Eur podľa pokladničného dokladu z 29.12.2017. Tieto doklady na pojednávaní uznala aj právna zástupkyňa žalobcu. Súd nemohol uznať poplatok 60,80 Eur, ktorý žalovaný zaplatil za prejednanie dedičského konania notárke, pretože nepredstavuje náklady pohrebu. Uznal teda len pohrebné náklady vo výške 1.166,6 Eur. Čistá hodnota dedičstva po ich odpočítaní tak činí 924,89 Eur.

21. Uplatnený nárok po právnej predchodkyni žalovaného v 3.rade E. D. bol teda preukázaný už predchádzajúcim rozsudkom, avšak v dôsledku jej úmrtia prešla zodpovednosť za tento jej dlh na jej dediča - žalovaného v 3.rade, avšak s obmedzením vyplývajúcim z § 470 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

22. Podľa § 470 ods. 1 Občianskeho zákonníka dedič zodpovedá do výšky ceny nadobudnutého dedičstva za primerané náklady spojené s pohrebom poručiťľa a za poručiťľove dlhy, ktoré na neho prešli poručiťľovou smrťou.

23. Dedičstvo tvoria nielen všetky veci, práva a iné majetkové hodnoty, ktoré v okamihu smrti patrili poručiťľovi a ktoré jeho smrťou nezanikajú, ale aj dlhy poručiťľľa. Dedenie nemá byť pre dediča majetkovým rizikom, preto dedič zodpovedá za pasíva dedičstva iba do výšky nadobudnutého dedičstva. Nezávisí, či konkrétny dlh bol zahrnutý do pasív dedičstva v konaní o dedičstve alebo nie. Dedičia dlžníka sú povinní zaplatiť úroky z omeškania za čas do smrti dlžníka len v tom rozsahu, v akom po pripočítaní k dlhu, ktorý na nich prešiel, neprevyšujú cenu nadobudnutého dedičstva. Avšak úroky z omeškania za čas po smrti dlžníka už nie sú sankciou za omeškanie zomretého dlžníka, ale za omeškania dedičov s plnením dlhu, ktorý na nich prešiel. Dedičia dlžníka sú preto povinní ich zaplatiť bez obmedzenia vyplývajúceho z § 470 Občianskeho zákonníka.

24. Dedič zodpovedá za primerané náklady spojené s pohrebom poručiťľľa a za poručiťľove dlhy, ktoré na neho prešli poručiťľovou smrťou. Úhrada primeraných nákladov pohrebu má pritom prednosť pred úhradou poručiťľových dlhov.

25. Žalovaný v 3.rade zdedil čistý majetok poručiťľky vo výške 924,89 Eur (po odpočítaní primeraných pohrebných nákladov, čo súd vysvetlil vyššie), preto s poukazom na § 470 ods. 1 Občianskeho zákonníka súd ho zaviazal len na zapltenie tejto sumy. Žalovaný teda nezodpovedá ani za úroky z omeškania vzniknuté do smrti pôvodnej žalovanej vzhľadom na spomínaný limit daný čistou hodnotou dedičstva.

26. Žalovaný v 3.rade sa dostal do omeškania s úhradou dlhu po tom, čo mu bol doručený rozsudok Krajského súdu v Prešove, ktorým bol aj pribratý do konania ako právny nástupca pôvodnej žalovanej a k tomu došlo 11.3.2018.

27. Podľa § 563 Občianskeho zákonníka ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

28. Súd teda priznal žalobcovi aj úroky z omeškania voči žalovanému, ale až od 12.3.2018. V tom čase ich výška činila 5% ročne. Žalobca si uplatnil úroky z omeškania vo väčšom rozsahu a preto súd zamietol žalobu nielen v časti istiny, ktorá presahovala prisúdenú istinu, ale aj v časti úrokov z omeškania nad 5% ročne a za predchádzajúce obdobie do 11.3.2018.

29. Nárok na úroky z omeškania vyplýva z § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka.

30. Podľa § 517 ods. 1 vety prvej Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

31. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

32. Podľa § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z. výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k 1. dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

33. O nároku na náhradu trov konania aj vo vzťahu k ďalším žalovaným vzhľadom na zrušenie predchádzajúceho výroku rozsudku súd rozhodol už podľa § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP s použitím § 257 CSP. Žalobca síce bol v tomto spore v celom rozsahu úspešný, ale súd zároveň prihliadal na výnimočné okolnosti tohto prípadu spočívajúce v tom, že žalovaným boli predelené garáže do užívania ešte v 70. rokoch minulého storočia zo strany MsNV Prešov, ktorému platili dohodnuté nájomné. V tomto pokračovali aj po odkúpení predmetnej budovy žalobcom, nakoľko namietali neplatnosť príslušnej kúpnej zmluvy v časti garáží. Dňa 6.6.1997 pritom zriadili osobitný účet v peňažnom ústave, na ktorý poukazovali nájomné MsNV Prešov. Vyplýva to z listu užívateľov garáží, ktorý bol adresovaný MsNV Prešov dňa 6.6.1997, ktorý sa nachádza v spise 11C/56/1999 na č.l. 22. Neskôr súd pomerne komplikovaným výrokom vyhovel žalobe o neplatnosť kúpnej zmluvy ohľadom budovy s garážami, ale len v tej časti, ktorá sa týkala zmluvy uzavretej medzi žalobcom a Mestom Prešov, teda nie medzi žalobcom a správcom konkurznej podstaty Vukov a.s. a aj to len ohľadom niektorých žalobcov. Išlo o rozhodnutie odvolacieho súdu 8Co/96/2007 zo dňa 7.1.2008, pričom predchádzajúcim rozsudkom Okresného súdu v Prešove bolo vyhovené v celom rozsahu žalobe o neplatnosť kúpnej zmluvy ohľadom spomínanej budovy. Vo veci bolo podané aj dovolanie, o ktorom rozhodol Najvyšší súd SR 5.2.2009 pod sp. zn. 5Cdo/128/2008 tak, že dovolanie odmietol. Tieto skutočnosti boli zistené zo spisu 17C/266/2009 a to konkrétne z unesenia dovolacieho súdu, ktoré je na č.l. 84. Z týchto skutočností možno uzavrieť, že za celé žalované obdobie neboli vlastnícke vzťahy k predmetným garážam ujasnené a žalovaní ani nevedeli komu nájomné majú platiť. Súd napokon zohľadnil aj tú skutočnosť, že všetci žalovaní sú už v dôchodkovom veku, súd nemá pochybnosti o ich nízkych príjmoch a preto za týchto okolností považoval za nespravodlivé priznať žalobcovi nárok na náhradu trov konania.

Poučenie:

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Prešov písomne v 2 vyhotoveniach. V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka. Ďalej sa uvedie proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 364 C.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 C.s.p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 C.s.p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 C.s.p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nespĺní povinnosť uloženú týmto rozsudkom môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.